

L'Alba

Un relat de: [Ferran de Montagut](#)

Tristes boires, ombres
negre remolí,
fantasmes de la nit,
negre ombra de l'aurora...

Deixeu lliure el camí
ja trenca el seus negres vels
el seu raig del matí
ja a sortit de son amagatall,
encara en el mon adormit.

La flor obre el seu calis
al petó de la rosada
l'oreneta matinera
canta alegres cançons
tot es de nou vida tot es amor.

Lo dia es desperta amb tot
amb alegries i un cor de lloances
entonen al nou dia
l'home al seu treball ja s'incorpora
i subjecta al bou per a llaurar el camp.

Que la fe ens il·lumini pel be en tots
els camins amb fe i esperança
he en tota la terra hi hagi pau i amor
Diví, perquè així seguim al Crist
Ell, i nostra glòria sia el premi merescut...
Per mil eternitats. i per segles infinits.

Ha sigut un poeta per en Ferran de Montagut, escrit avui dia 12 de Novembre del 2005, en el meu estudi el del "MAS EL SOL SOLET" en la Comarca de "L'ALTA-GARROTXA" Pirineus de (Girona) Catalunya!
E-Mail: el_primer_creador_de_somnis@msn.com etc.